

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับ ความพึงพอใจ และทัศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อรายการคนค้นคน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) แบบเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพียงครั้งเดียว (One-Shot Case Study) โดยผู้วิจัยแจกแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จากผู้ที่เคยชมรายการคนค้นคน จำนวน 400 คน ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแสดงผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของกลุ่มตัวอย่าง
- ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับชมสื่อโทรทัศน์ทั่วไป ของกลุ่มตัวอย่าง
- ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการคนค้นคน ของกลุ่มตัวอย่าง
- ส่วนที่ 4 ความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน ของกลุ่มตัวอย่าง
- ส่วนที่ 5 ทัศนคติต่อรายการคนค้นคน ของกลุ่มตัวอย่าง
- ส่วนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน
- ส่วนที่ 7 ข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ โดยนำเสนอเป็นจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1

แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	152	38.0
หญิง	248	62.0
รวม	400	100.0

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน โดยเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ เป็นเพศหญิงจำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 62.0 และเพศชาย จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0

ตารางที่ 4.2

แสดงจำนวนค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ ของกลุ่ม ตัวอย่าง 400 คน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	อายุน้อยสุด	อายุสูงสุด
	26.9	9.03227	14	60

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้นี้อายุเฉลี่ยอยู่ที่ 27 ปี และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 9.03227 โดยอายุของกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุด คือ 14 ปี และอายุของกลุ่มตัวอย่างที่มากที่สุด คือ 60 ปี

ตารางที่ 4.3
แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียน / นักศึกษา	173	43.2
รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	93	23.0
พนักงานบริษัทเอกชน	83	21.0
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	11	2.8
รับจ้าง	30	7.5
อื่นๆ	10	2.5
รวม	400	100.0

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษามากที่สุดจำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 รองลงมาคืออาชีพรับราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 ส่วนพนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 อาชีพรับจ้าง มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 และ อาชีพอื่นๆ คือ แม่บ้าน พระ อาชีพอิสระ และมัคคุเทศก์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

ตารางที่ 4.4

แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา หรือต่ำกว่า	4	1.0
มัธยมศึกษา	62	15.5
อาชีวศึกษา / อนุปริญญา	42	10.5
ปริญญาตรี	255	63.8
สูงกว่าปริญญาตรี	37	9.2
รวม	400	100.0

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในครั้งนี ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 63.8 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษา จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 ระดับอาชีวศึกษา อนุปริญญา จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 และระดับประถมศึกษา หรือต่ำกว่า จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ตารางที่ 4.5

แสดงจำนวนค่าเฉลี่ยรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้ ของกลุ่ม ตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	รายได้ต่ำสุด	รายได้สูงสุด
348 คน	10313.39	8092.451	1000	62003

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างในครั้งนีส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ย 10,313 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 8092.451 โดยรายได้ของกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 1,000 บาท และรายได้ของกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากที่สุดคือ 62,003 บาท

ส่วนที่ 2

พฤติกรรม的开รับชมสื่อโทรทัศน์

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับลักษณะทางด้านการพฤติกรรม的开รับชมสื่อโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

ตารางที่ 4.6
แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่
ที่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์โดยทั่วไป

ความถี่ที่เปิดรับชมโทรทัศน์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทุกวัน	275	68.8
5 - 6 วัน ต่อสัปดาห์	44	11.0
3 - 4 วัน ต่อสัปดาห์	53	13.2
1 - 2 วัน ต่อสัปดาห์	28	7.0
รวม	400	100.0

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ส่วนใหญ่มีการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ทุกวันจำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 68.8 รองลงมาเปิดรับ 3 - 4 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 ถัดมา 5 - 6 วัน ต่อสัปดาห์ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 และ 1 - 2 วัน ต่อสัปดาห์ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0

ตารางที่ 4.7

แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลา
ที่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ทั่วไปในแต่ละวัน

ระยะเวลา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มากกว่า 5 ชั่วโมงต่อวัน	90	22.5
3 - 4 ชั่วโมงต่อวัน	180	45.0
1 - 2 ชั่วโมงต่อวัน	103	25.5
น้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน	27	7.0
รวม	400	100.0

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้อยู่ส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์โดยทั่วไปในแต่ละวันจะเปิดรับชม 3 - 4 ชั่วโมงต่อวันมากที่สุด จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 รองลงมาคือ 1 - 2 ชั่วโมงต่อวัน จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ถัดมาคือ มากกว่า 5 ชั่วโมงต่อวัน จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 และน้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0

ตารางที่ 4.8
แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามช่วงเวลา
ที่เปิดรับชมรายการโทรทัศน์โดยทั่วไป

ช่วงเวลา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
05.30 - 12.00 น.	23	5.5
12.01 - 18.00 น.	15	3.5
18.01 - 22.00 น.	303	76.0
หลัง 22.00 น. เป็นต้นไป	59	15.0
รวม	400	100.0

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้อย่างใหญ่มีช่วงเวลาที่เปิดรับชมโทรทัศน์ คือ 18.01 - 22.00 น. จำนวน 303 คน คิดเป็นร้อยละ 76.0 รองลงมา คือ หลัง 22.00 น. เป็นต้นไป จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 ถัดมา 05.30 - 12.00 น. จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 และ 12.01 - 18.00 น. จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5

ส่วนที่ 3 พฤติกรรม的开รับชมรายการคนค้นคน

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับลักษณะทางด้านพฤติกรรม การเปิดรับชมรายการคนค้นคน ของกลุ่มตัวอย่าง ความถี่ในการเปิดรับชม ระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการ ลักษณะการเปิดรับชมรายการ การมีส่วนร่วมในรายการ และช่องทางที่รู้จักรายการ ได้แก่

ตารางที่ 4.9
แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่
ที่เปิดรับชมรายการคนค้นคน

ความถี่ที่เปิดรับชมรายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 ครั้งต่อเดือน	132	33.0
2 ครั้งต่อเดือน	180	45.0
3 ครั้งต่อเดือน	67	16.0
4 ครั้งต่อเดือน	21	6.0
รวม	400	100.0

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ส่วนใหญ่มีความถี่การเปิดรับชมรายการคนค้นคน 2 ครั้งต่อเดือน จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 รองลงมา 1 ครั้งต่อเดือน จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 ถัดมาคือ 3 ครั้งต่อเดือน จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 และ 4 ครั้งต่อเดือน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0

ตารางที่ 4.10

แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลา

ที่เปิดรับชมรายการคนค้นคน

ระยะเวลาที่เปิดรับชมรายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
15 นาทีต่อครั้ง หรือน้อยกว่า	74	18.5
16 - 30 นาทีต่อครั้ง	210	52.5
31 - 45 นาทีต่อครั้ง	63	16.0
46 - 60 นาทีต่อครั้ง	53	13.0
รวม	400	100.0

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้อย่างใหญ่มีระยะเวลาการเปิดรับชมรายการคนค้นคน คือ 16 - 30 นาทีต่อครั้ง จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมาคือ 15 นาทีต่อครั้ง หรือน้อยกว่า จำนวน 74 คน คิดเป็น 18.5 ส่วน 31 - 45 นาทีต่อครั้ง มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 และ 46 - 60 นาทีต่อครั้ง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0

ตารางที่ 4.11
แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม
ลักษณะการเปิดรับชมรายการคนค้นคน

ลักษณะการเปิดรับชมรายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตั้งใจชมตลอดรายการ	54	13.5
ตั้งใจชม แต่เปลี่ยนช่องเมื่อโฆษณา	173	43.0
ชมเรื่อยๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง	162	40.5
เปิดทิ้งไว้เป็นเพื่อน	11	3.0
รวม	400	100.0

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้นั้นส่วนใหญ่มีลักษณะการเปิดรับชมรายการแบบตั้งใจชม แต่เปลี่ยนช่องเมื่อโฆษณา จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมา คือ ชมเรื่อยๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 ถัดมา ตั้งใจชมตลอดรายการ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 และ เปิดทิ้งไว้เป็นเพื่อน จำนวน 11 คิดเป็นร้อยละ 3.0

ตารางที่ 4.12
แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม
การมีส่วนร่วมในรายการคนค้นคน

การมีส่วนร่วมในรายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคยมีส่วนร่วมในรายการ	25	6.2
ไม่เคยมีส่วนร่วมในรายการ	375	93.8
รวม	400	100.0

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้นั้นเกือบทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยมีส่วนร่วมในรายการ จำนวน 375 คน คิดเป็นร้อยละ 93.8 และ เคยมีส่วนร่วมในรายการ มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2

ตารางที่ 4.13
แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม
วิธีการมีส่วนร่วมกิจกรรมในรายการคนค้นคน

วิธีการมีส่วนร่วมกิจกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โทรศัพท์เข้าไป ตีชมรายการ/ร่วมบริจาค	10	2.5
เขียนจดหมาย	6	1.5
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail)	6	1.5
อื่นๆ	3	0.7
รวม	25	6.2

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีส่วนร่วมในรายการ จำนวน 25 คนนั้น ส่วนใหญ่มีวิธีการมีส่วนร่วมกิจกรรมของทางรายการโดยการ โทรศัพท์เข้าไป ตีชมรายการ / ร่วมบริจาค จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 รองลงมาคือ เขียนจดหมาย และการส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 และวิธีการอื่นๆ เช่น การเข้าร่วมงานของบริษัทที่วิบูลพา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7

ตารางที่ 4.14
แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม
ช่องทางที่ทำให้รู้จักรายการคนค้นคน

ช่องทางที่ทำให้รู้จักรายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การประชาสัมพันธ์ในเครือบริษัท เจ เอส แอล	111	28.0
หนังสือพิมพ์ นิตยสาร	19	4.5
คำบอกเล่าของผู้อื่น	65	16.0
การเปิดรับชมโดยบังเอิญ	197	49.5
ทางอินเทอร์เน็ต (www.tvburabha.co.th)	6	1.5
อื่นๆ	2	0.5
รวม	400	100.0

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้นี้ส่วนใหญ่มีช่องทางที่ทำให้รู้จักรายการคนค้นคน จากการเปิดรับชมโดยบังเอิญ จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 รองลงมาคือ การประชาสัมพันธ์ในเครือบริษัท เจ เอส แอล จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 จากคำบอกเล่าของผู้อื่น จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 หนังสือพิมพ์ นิตยสาร จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ส่วนทางอินเทอร์เน็ต จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 และอื่นๆ เช่น การอ่านหนังสือ ค คน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ส่วนที่ 4
ความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน

จากงานวิจัยในครั้งนี้ได้แบ่งความพึงพอใจที่มีต่อรายการ โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอ ผู้ดำเนินรายการ และตารางการออกอากาศ ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน วิเคราะห์ผลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ผลดังนี้

ตารางที่ 4.15

แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความพึงพอใจ

จากการรับชมรายการคนค้นคน

ความพึงพอใจ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	รวม
<u>ด้านเนื้อหารายการ</u>							
- เนื้อหารายการที่เป็นเรื่องราวชีวิตของคนชายขอบหรือคนที่สังคมไม่ให้ความสนใจหรือให้ความสำคัญ	79 (20.0)	201 (50.0)	118 (29.5)	2 (0.5)	0 (0.0)	3.89 (มาก)	400 (100.0)
- เนื้อหาที่น่าสนใจเกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนด้อยโอกาส (ยากจน)	93 (23.0)	203 (51.0)	101 (25.0)	3 (1.0)	0 (0.0)	3.96 (มาก)	400 (100.0)
- เนื้อหาที่น่าสนใจเกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนพิการ (พิการทางร่างกาย)	77 (19.0)	189 (47.0)	128 (32.0)	6 (2.0)	0 (0.0)	3.84 (มาก)	400 (100.0)

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ความพึงพอใจ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	รวม
- เนื้อหาที่น่าสนใจเกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนบ้านสติไม่ดี (พิจารณาทางสมอง)	54 (13.5)	156 (39.0)	162 (40.5)	28 (7.0)	0 (0.0)	3.59 (ปานกลาง)	400 (100.0)
- เนื้อหาที่น่าสนใจเกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนเพศที่สาม	60 (15.0)	110 (27.5)	168 (42.0)	50 (12.5)	12 (3.0)	3.39 (ปานกลาง)	400 (100.0)
- เนื้อหาที่น่าสนใจเกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนที่มีชื่อเสียงในสังคม	42 (10.5)	137 (34.5)	167 (42.0)	45 (10.5)	9 (2.5)	3.39 (ปานกลาง)	400 (100.0)
- เนื้อหาที่น่าสนใจมีความหลากหลายและมีมุมมองที่หลากหลาย	106 (26.5)	194 (48.5)	92 (23.0)	8 (2.0)	0 (0.0)	3.99 (มาก)	400 (100.0)
- เนื้อหารายการที่น่าสนใจแต่ละครั้งมีความชัดเจน	76 (19.0)	205 (51.0)	111 (28.0)	8 (2.0)	0 (0.0)	3.87 (มาก)	400 (100.0)
- เนื้อหาที่น่าสนใจทำให้ทั้งสาระความรู้พร้อมกับความบันเทิง สนุกสนาน	79 (20.0)	181 (45.0)	123 (31.0)	15 (3.5)	2 (0.5)	3.80 (มาก)	400 (100.0)

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ความพึงพอใจ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	รวม
- เนื้อหาที่น่าสนใจที่แฝงไว้ด้วยค่านิยมที่ดี และควรปฏิบัติ	103 (26.0)	190 (47.0)	95 (24.0)	11 (2.5)	1 (0.5)	3.95 (มาก)	400 (100.0)
- เนื้อหารายการที่มีความกระชับรัดกุม	61 (15.0)	192 (48.0)	135 (34.0)	10 (2.5)	2 (0.5)	3.75 (มาก)	400 (100.0)
รวมค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในด้านเนื้อหาของรายการ						3.76 (พึงพอใจมาก)	400
<u>ด้านรูปแบบการนำเสนอ</u>							
- รูปแบบรายการ ที่มีการดำเนินเรื่องอย่างต่อเนื่อง และติดตามอย่างใกล้ชิด	75 (19.0)	183 (46.0)	125 (31.0)	13 (3.0)	4 (1.0)	3.78 (มาก)	400 (100.0)
- รูปแบบวิธีการเล่าเรื่องแบบใหม่ๆ (สารคดีชีวิตเป็นดั่งละคร) ติดตามเสมือนเงา ค่ำไหนนอนนั่น	80 (20.0)	166 (41.5)	133 (33.0)	18 (4.5)	3 (1.0)	3.75 (มาก)	400 (100.0)
รวมค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในด้านรูปแบบการนำเสนอของรายการ						3.76 (พึงพอใจมาก)	400

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ความพึงพอใจ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	รวม
<u>ด้านผู้ดำเนินรายการ</u>							
- การใช้คำพูดหรือภาษาที่เป็นกันเอง เข้าใจง่าย ของพิธีกร	94 (23.5)	185 (46.0)	111 (28.0)	9 (2.0)	1 (0.5)	3.90 (มาก)	400 (100.0)
- วิธีการสนทนากับคนต้นเรื่องอย่างกลมกลืน และเป็นธรรมชาติ	86 (21.5)	204 (51.0)	106 (26.5)	4 (1.0)	0 (0.0)	3.93 (มาก)	400 (100.0)
- การพูดอย่างชัดเจน ชัดถ้อยชัดคำ เสียงไม่รัว ฟังชัด ของพิธีกร	77 (19.0)	202 (50.5)	118 (29.5)	3 (1.0)	0 (0.0)	3.88 (มาก)	400 (100.0)
- พิธีกรของรายการ ที่เป็นคนธรรมดา ไม่เป็นคนที่มีชื่อเสียงหรือเป็นดาราดัง	111 (28.0)	169 (42.0)	110 (27.5)	9 (2.0)	1 (0.5)	3.95 (มาก)	400 (100.0)
รวมค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในด้านผู้ดำเนินรายการ						3.91 (พึงพอใจมาก)	400
<u>ด้านตารางการออกอากาศ</u>							
- วันออกอากาศ ในวันอังคาร มีความเหมาะสม	36 (9.0)	130 (32.5)	182 (45.5)	43 (11.0)	9 (2.0)	3.35 (ปานกลาง)	400 (100.0)
- เวลา ออกอากาศ ของรายการ คนค้นคน (22.00 - 23.00 น.)	41 (10.3)	129 (32.0)	171 (43.0)	45 (11.0)	14 (4.0)	3.34 (ปานกลาง)	400 (100.0)

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ความพึงพอใจ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	รวม
- จำนวนครั้งของการ ออกอากาศ (4 ครั้ง / เดือน)	41 (10.0)	173 (43.0)	167 (42.0)	16 (4.0)	3 (1.0)	3.58 (มาก)	400 (100.0)
- ระยะเวลาในการ ดำเนินรายการ (1 ชั่วโมง)	47 (12.0)	178 (44.0)	151 (38.0)	21 (5.0)	3 (1.0)	3.61 (มาก)	400 (100.0)
รวมค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในด้านตารางการออกอากาศของรายการ						3.47 (พึงพอใจ มาก)	400
รวมค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน						3.73 (พึงพอใจ มาก)	400

ค่าเฉลี่ยรวมความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน = 3.73

- *หมายเหตุ เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ได้แก่
ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	ถือว่ามีความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	ถือว่ามีความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	ถือว่ามีความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	ถือว่ามีความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	ถือว่ามีความพึงพอใจน้อยที่สุด

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน โดยรวมอยู่ในระดับมีความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73

โดยความพึงพอใจด้านเนื้อหาของรายการมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.76 โดยอยู่ในระดับมีความพึงพอใจมาก ซึ่งสามารถเรียงลำดับความพึงพอใจจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ เนื้อหาที่น่าสนใจ มีความหลากหลาย และมีมุมมองที่หลากหลาย มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.99 เนื้อหาที่น่าสนใจความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนด้อยโอกาส (ยากจน) มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.96 เนื้อหาที่น่าสนใจที่แฝงไว้ด้วยค่านิยมที่ดี และแบบอย่างทางพฤติกรรมที่พึงปฏิบัติของคนในสังคม

มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.95 เนื้อหารายการที่เป็นเรื่องราวชีวิตของคนชายขอบ หรือคนที่สังคมไม่ให้ความสนใจ หรือให้ความสำคัญ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.89 เนื้อหารายการที่นำเสนอแต่ละครั้งมีความชัดเจน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.87 เนื้อหาที่นำเสนอความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนพิการ (พิการทางร่างกาย) มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.84 เนื้อหาที่นำเสนอ ที่ให้ทั้งสาระความรู้ พร้อมกับความบันเทิง สนุกสนาน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.80 เนื้อหาที่นำเสนอความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนบ้า สติไม่ดี (พิการทางสมอง) มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.59 และ เนื้อหาที่นำเสนอความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนเพศที่สาม (กะเทย) มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ เนื้อหาที่นำเสนอความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนที่มีชื่อเสียงในสังคม โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.39

ด้านรูปแบบการนำเสนอ อยู่ในระดับมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 ซึ่งสามารถเรียงลำดับความพึงพอใจจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ รูปแบบรายการ ที่มีการดำเนินเรื่องอย่างต่อเนื่อง และติดตามอย่างใกล้ชิด มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.78 และ รูปแบบวิธีการเล่าเรื่องแบบใหม่ๆ (สารคดีชีวิตเป็นดั่งละคร) ติดตามเสมือนเงา คำไหนนอนนั้น มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.75

ด้านผู้ดำเนินรายการก็อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย 3.91 ซึ่งสามารถเรียงลำดับความพึงพอใจจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ พิธีกรของรายการ ที่เป็นคนธรรมดา ไม่เป็นคนที่มีชื่อเสียง หรือเป็นดาราตัว มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.95 วิธีการสนทนากับคนต้นเรื่องอย่างกลมกลืน และเป็นธรรมชาติของพิธีกร มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.93 การใช้คำพูดหรือภาษาที่เป็นกันเอง เข้าใจง่าย ของพิธีกร มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.90 และการพูดอย่างชัดเจน ชัดถ้อยชัดคำ เสียงไม่รัว พังชัดของพิธีกร มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.88

ด้านตารางการออกอากาศ อยู่ในระดับมีความพึงพอใจมาก 3.47 ซึ่งสามารถเรียงลำดับความพึงพอใจจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ ระยะเวลาในการดำเนินรายการ (1 ชั่วโมง) มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.61 จำนวนครั้งของการออกอากาศ (4 ครั้ง / เดือน) มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.58 วันออกอากาศ ในวันอังคาร มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.35 และ เวลาออกอากาศของรายการคนค้นคน (22.00 - 23.00 น.) มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.34

ดังนั้นจึงสามารถสรุปการจัดลำดับของความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคนที่มากที่สุด 3 ลำดับ ได้แก่ มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาที่นำเสนอ มีความหลากหลาย และมีมุมมองที่หลากหลายเป็นลำดับที่หนึ่ง รองลงมาคือ เนื้อหาที่นำเสนอความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนด้อยโอกาส (ยากจน) และลำดับที่สามคือ เนื้อหาที่นำเสนอที่แฝงไว้ด้วยค่านิยมที่ดี และแบบอย่างทางพฤติกรรมที่พึงปฏิบัติของคนในสังคม และพิธีกรของรายการ ที่เป็นคนธรรมดา ไม่เป็นคนที่มีชื่อเสียง หรือเป็นดาราตัว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 3.96 และ 3.95 ตามลำดับ

ส่วนลำดับของความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคนที่น้อยที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ ด้านเวลาออกอากาศ ของรายการคนค้นคน (22.00 น.) ด้านวันออกอากาศ ของรายการคนค้นคน (วันอังคาร) และ เนื้อหาที่น่าสนใจเกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนเพศที่สาม (กระเทย) โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.34 3.35 และ 3.39 ตามลำดับ

ส่วนที่ 5

ทัศนคติต่อรายการคนค้นคน

จากงานวิจัยในครั้งนี้ได้แบ่งทัศนคติที่มีต่อรายการ โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอ ผู้ดำเนินรายการ และตารางการออกอากาศ ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน วิเคราะห์ผลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ผลดังนี้

ตารางที่ 4.16

แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามทัศนคติ
ต่อการรับชมรายการคนค้นคน

ทัศนคติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	รวม
<u>ด้านเนื้อหารายการ</u>							
- เนื้อหาที่สะท้อนวิถีชีวิตของบุคคล ที่สังคมไม่ให้ความสนใจ	120 (30.0)	222 (55.0)	55 (14.0)	3 (1.0)	0 (0.0)	4.14 (เห็นด้วย)	400 (100.0)
- เป็นรายการที่น่าสนใจ	144 (36.0)	191 (48.0)	62 (15.0)	3 (1.0)	0 (0.0)	4.19 (เห็นด้วย)	400 (100.0)

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ทัศนคติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	รวม
- เนื้อหาของรายการ คนค้นคน ช่วยให้เกิด ความรู้ ที่กว้างขึ้น	133 (33.0)	197 (49.0)	67 (17.0)	3 (1.0)	0 (0.0)	4.15 (เห็นด้วย)	400 (100.0)
- สามารถนำ พฤติกรรมที่ดีของ บุคคลต่างๆ เช่น การ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความ กตัญญู ความ ซื่อสัตย์ ไปปฏิบัติ ตาม	115 (29.0)	199 (50.0)	78 (19.0)	8 (2.0)	0 (0.0)	4.05 (เห็นด้วย)	400 (100.0)
- ข้อมูล และความรู้ ที่ได้สามารถนำไป สนทนา หรือบอก ต่อไปยังบุคคลอื่นๆ ได้	80 (20.0)	252 (63.0)	67 (16.5)	1 (0.5)	0 (0.0)	4.02 (เห็นด้วย)	400 (100.0)
รวมค่าเฉลี่ยทัศนคติในด้านเนื้อหาของรายการ						4.11 (เห็นด้วย)	400
<u>ด้านรูปแบบการ นำเสนอ</u>							
- รูปแบบดำเนิน รายการแบบสารคดี ชีวิตแต่ละคร นำเสนอวิถีชีวิตของ บุคคล ที่สังคมไม่ให้ ความสนใจ	84 (21.0)	206 (51.5)	108 (27.0)	2 (0.5)	0 (0.0)	3.93 (เห็นด้วย)	400 (100.0)

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ทัศนคติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	รวม
- ภาพที่นำเสนอใน รายการเป็นภาพที่ น่าตื่นเต้น และหาดู ได้ยาก	77 (19.0)	184 (46.0)	132 (33.0)	7 (2.0)	0 (0.0)	3.82 (เห็นด้วย)	400 (100.0)
- รูปแบบการนำเสนอ มีความแปลกใหม่ และน่าสนใจ	83 (21.0)	182 (45.0)	128 (32.0)	7 (2.0)	0 (0.0)	3.85 (เห็นด้วย)	400 (100.0)
รวมค่าเฉลี่ยทัศนคติในด้านรูปแบบการนำเสนอของรายการ						3.87 (เห็นด้วย)	400
<u>ด้านผู้ดำเนินรายการ</u>							
- พิธีกร 3 ท่าน ที่ทำ หน้าที่สลับเปลี่ยนกัน ในการดำเนิน รายการ มีความ เหมาะสมดี	63 (15.5)	212 (53.0)	115 (29.0)	9 (2.0)	1 (0.5)	3.81 (เห็นด้วย)	400 (100.0)
- คุณสมบัติของพิธีกร ทั้ง 3 ท่าน เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรูปร่างหน้าตา มีความเหมาะสม	66 (16.5)	183 (45.5)	140 (35.0)	10 (2.5)	1 (0.5)	3.75 (เห็นด้วย)	400 (100.0)
- พิธีกรทั้ง 3 ท่าน มี ความสามารถในการ ตั้งคำถาม เล่าเรื่อง และดำเนินรายการ	74 (18.5)	215 (54.0)	103 (26.0)	7 (1.0)	1 (0.5)	3.88 (เห็นด้วย)	400 (100.0)

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ทัศนคติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	รวม
- เมื่อชมรายการแล้ว ท่านอยากมีส่วนร่วม ในการบริจาค หรือ ให้ความช่วยเหลือ	71 (18.0)	186 (46.0)	132 (33.0)	10 (2.5)	1 (0.5)	3.79 (เห็นด้วย)	400 (100.0)
รวมค่าเฉลี่ยทัศนคติในด้านผู้ดำเนินรายการ						3.81 (เห็นด้วย)	400
<u>ด้านตารางการ</u>							
<u>ออกอากาศ</u>							
- วันออกอากาศของ รายการ (อังคาร) มีความเหมาะสม	29 (7.5)	154 (38.5)	176 (44.0)	29 (7.0)	12 (3.0)	3.39 (ปานกลาง)	400 (100.0)
- เวลาในการ ออกอากาศของ รายการ (22.00 -23.00 น.) มีความเหมาะสม	33 (8.0)	146 (36.5)	169 (42.0)	39 (10.0)	13 (3.5)	3.36 (ปานกลาง)	400 (100.0)
- จำนวนครั้งในการ ออกอากาศ (4 ครั้ง/ เดือน) มีความเหมาะสม	39 (9.5)	205 (51.0)	143 (36.0)	11 (3.0)	2 (0.5)	3.67 (เห็นด้วย)	400 (100.0)
รวมค่าเฉลี่ยทัศนคติในด้านตารางการออกอากาศ						3.47 (เห็นด้วย)	400

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ทัศนคติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) (ระดับ ทัศนคติ)	รวม
- ติดตามชมรายการ คนค้นคนต่อไป	107 (27.0)	191 (48.0)	94 (23.0)	8 (2.0)	0 (0.0)	3.99 (เห็นด้วย)	400 (100.0)
รวมค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อรายการคนค้นคน						3.86 (เห็นด้วย)	400

ค่าเฉลี่ยรวมทัศนคติต่อรายการคนค้นคน = 3.86

- *หมายเหตุ เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ได้แก่
ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	ถือว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	ถือว่าเห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	ถือว่าไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	ถือว่าไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	ถือว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อรายการคนค้นคน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย หรือมีทัศนคติที่ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86

โดยทัศนคติต่อด้านเนื้อหาของรายการมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.11 โดยอยู่ในระดับเห็นด้วย หรือมีทัศนคติที่ดีต่อรายการ ซึ่งสามารถเรียงลำดับทัศนคติที่ดีต่อด้านเนื้อหาของรายการจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ เป็นรายการที่น่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.19 เนื้อหาของรายการคนค้นคน ช่วยให้เกิด ความรู้ และประสบการณ์ ที่กว้างขึ้น มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.15 เนื้อหาที่สะท้อนวิถีชีวิตของบุคคล ที่สังคมไม่ให้ความสนใจ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.14 ท่านสามารถนำพฤติกรรมที่ดีของ บุคคลต่างๆ เช่น การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความกตัญญู ความซื่อสัตย์ ไปปฏิบัติตาม มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.05 และข้อมูล และความรู้ที่ได้สามารถนำไปสนทนา หรือบอกต่อไปยังบุคคลอื่นๆ ได้ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.02

ด้านรูปแบบการนำเสนอของรายการมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.87 โดยอยู่ในระดับเห็นด้วย หรือมีทัศนคติที่ดีต่อรายการ ซึ่งสามารถเรียงลำดับทัศนคติที่ดีต่อด้านรูปแบบการนำเสนอ

ของรายการจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ รูปแบบดำเนินรายการแบบสารคดีชีวิตดังละคร กล่าวคือ การนำเสนอวิถีชีวิตของบุคคล ที่สังคมไม่ให้ความสนใจ โดยวิธีการติดตามเหมือนเงา มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.93 รูปแบบการนำเสนอมีความแปลกใหม่ และน่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.85 และภาพที่นำเสนอในรายการเป็นภาพที่น่าตื่นเต้น และหาดูได้ยาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.82

ด้านผู้ดำเนินรายการมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.81 โดยอยู่ในระดับเห็นด้วย หรือมีทัศนคติที่ดีต่อรายการ ซึ่งสามารถเรียงลำดับทัศนคติที่ดีต่อผู้ดำเนินรายการจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ พิธีกรทั้ง 3 ท่าน มีความสามารถนำการตั้งคำถาม เล่าเรื่อง และดำเนินรายการ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.88 พิธีกร 3 ท่าน ที่ทำหน้าที่สลับเปลี่ยนกันในการดำเนินรายการ มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.81 เมื่อชมรายการแล้ว ท่านอยากมีส่วนร่วม ในการบริจาค หรือ ให้ความช่วยเหลือ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.79 และคุณสมบัติของพิธีกรทั้ง 3 ท่าน เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรูปร่างหน้าตา มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.75

ด้านตารางการออกอากาศของรายการ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.47 โดยอยู่ในระดับเห็นด้วย หรือมีทัศนคติที่ดีต่อรายการ ซึ่งสามารถเรียงลำดับทัศนคติที่ดีต่อตารางการออกอากาศจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ จำนวนครั้งในการออกอากาศ (4 ครั้ง/ เดือน) มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.67 วันออกอากาศของรายการ (อังคาร) มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.39 และเวลาในการออกอากาศของรายการ (22.00 - 23.00 น.) มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.36

ส่วนความคิดเห็นในส่วนแนวโน้มพฤติกรรมในการติดตามชม รายการคนค้นคน ต่อไปนั้น อยู่ในระดับเห็นด้วย หรือคิดว่าจะติดตามรับชมต่อไป โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99

ดังนั้นจึงสามารถสรุปการจัดลำดับของทัศนคติที่ดีต่อรายการคนค้นคนมากที่สุด 3 ลำดับ ได้แก่ เป็นรายการที่น่าสนใจ รองลงมาคือ เนื้อหาของรายการช่วยให้เกิด ความรู้ และประสบการณ์ที่กว้างขึ้น และลำดับที่สามคือ เนื้อหาที่สะท้อนวิถีชีวิตของบุคคล ที่สังคมไม่ให้ความสนใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19, 4.15 และ 4.14 ตามลำดับ

ส่วนลำดับของทัศนคติที่ดีต่อรายการคนค้นคนทีน้อยที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ ด้านเวลาออกอากาศ ของรายการคนค้นคน (22.00 น.- 23.00 น.) ด้านวันออกอากาศ ของรายการคนค้นคน (วันอังคาร) และ ด้านความถี่ในการออกอากาศ หรือจำนวนครั้งในการออกอากาศ (4 ครั้ง / เดือน) โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.34, 3.35 และ 3.39 ตามลำดับ

ส่วนที่ 6

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 กลุ่มผู้รับชมรายการคนคั่นคน ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับที่แตกต่างกัน

*หมายเหตุ: พฤติกรรมการเปิดรับ หมายถึง ความถี่ในการเปิดรับชม และระยะเวลาในการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อย 1.1 ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการคนคั่นคน แตกต่างกัน

H_0 : ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนคั่นคนที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนคั่นคนที่แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

$$H_0: \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1: \mu_1 \neq \mu_2$$

โดยที่ μ_1 แทนค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนคั่นคนของเพศชาย

μ_2 แทนค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนคั่นคนของเพศหญิง

ตารางที่ 4.17

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน

ระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	T-VALUE	Sig. (2-Tail)
ชาย	152	2.03	0.86	1.812	0.071
หญิง	248	1.88	0.82		

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.17 พบว่า ค่า Sig. (2-Tail) = 0.071 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ดังนั้น สมมติฐานทางการวิจัยไม่เป็นจริง นั่นคือ ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการคนค้นคน (ความถี่) ที่ไม่แตกต่างกัน

H_0 : ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคนที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคนที่แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

$$H_0: \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1: \mu_1 \neq \mu_2$$

โดยที่ μ_1 แทนค่าเฉลี่ยระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคนของเพศชาย

μ_2 แทนค่าเฉลี่ยระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคนของเพศหญิง

ตารางที่ 4.18

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน
ระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	T-VALUE	Sig. (2-Tail)
ชาย	152	30.42	14.816	-0.402	0.688
หญิง	248	31.02	14.328		

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.18 พบว่า ค่า Sig. (2-Tail) = 0.688 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ดังนั้น สมมติฐานทางการวิจัยไม่เป็นจริง นั่นคือ ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการคนค้นคน (ระยะเวลา) ที่ไม่แตกต่างกัน

จำนวนหอสมุด

สมมติฐานย่อย 1.2 ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการคนค้นคน แตกต่างกัน

H_0 : ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคนที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคนที่แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

$$H_0: p = 0$$

$$H_1: p \neq 0$$

โดยที่ p แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว คือ ค่าเฉลี่ยอายุของกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับชมรายการคนค้นคน กับค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน และเนื่องจากการทดสอบสมมติฐานนี้ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.19

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการคนค้นคน (ความถี่ในการเปิดรับชม)		
	r	N	Prob.
ค่าเฉลี่ยอายุของกลุ่มตัวอย่าง	.174	400	.000

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.19 พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .174 และค่า Prob. = .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 ดังนั้น สมมติฐานทางการวิจัยเป็นจริง นั่นคือ ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน ที่แตกต่างกัน

จึงสามารถสรุปได้ว่า อายุ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับ ความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน นั่นคือ ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีอายุมากก็จะมีค่าความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคนมากตามไปด้วย

H_0 : ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน ที่แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

$$H_0: p = 0$$

$$H_1: p \neq 0$$

โดยที่ p แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว คือ ค่าเฉลี่ยอายุของกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับชมรายการคนค้นคน กับค่าเฉลี่ยระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน และเนื่องจากการทดสอบสมมติฐานนี้ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.20

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเปิดรับชมรายการคนค้นคน (ระยะเวลาในการเปิดรับชม)		
	r	N	Prob.
ค่าเฉลี่ยอายุของกลุ่มตัวอย่าง	.205	400	.000

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.20 พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .205 และค่า Prob. = .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 ดังนั้น สมมติฐานทางทฤษฎีเป็นจริง นั่นคือ ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน ที่แตกต่างกัน

จึงสามารถสรุปได้ว่า อายุ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับ ระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน นั่นคือ ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีอายุมาก ก็จะมีระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคนมากตามไปด้วย

สมมติฐานย่อย 1.3 ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการคนค้นคน แตกต่างกัน

H_0 : ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคนที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคนที่แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4 = \mu_5 = \mu_6$$

H_1 : มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน

โดยที่ μ_i แทนค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่มีอาชีพกลุ่มที่ i , $i = 1, 2, 3, 4, 5$ และ 6

ตารางที่ 4.21

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน จำแนกตามอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	p-Value
นักเรียน/นักศึกษา	173	1.80	0.7972	3.959	0.002
รับราชการ	93	1.94	0.8768		
พนักงานเอกชน	83	2.08	0.7359		
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	11	2.63	1.0269		
รับจ้าง	30	2.20	0.9965		
อื่น ๆ	10	1.60	0.6992		

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.21 พบว่า $F = 3.959$ และค่า $P\text{-Value} = 0.002$ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 ดังนั้น สมมติฐานทางการวิจัยเป็นจริง นั่นคือ ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน ที่แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคนของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่ โดยต้องการทดสอบว่า มีอาชีพคู่ไหนที่มีความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน แตกต่างกันบ้าง จึงทำการทดสอบต่อด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test ดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22

แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน โดยจำแนกตามอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง เป็นรายคู่ โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญ (LSD)

อาชีพของ กลุ่มตัวอย่าง		นักเรียน/ นักศึกษา	รับ ราชการ	พนักงาน เอกชน	ประกอบ ธุรกิจ ส่วนตัว	รับจ้าง	อื่นๆ
	ค่าเฉลี่ย	1.80	1.94	2.08	2.63	2.20	1.60
นักเรียน/ นักศึกษา	1.80		-.14277	-.28087*	-.83290*	-.39653*	.20347
รับราชการ	1.94			-.13810	-.69013*	-.25376	.34624
พนักงาน เอกชน	2.08				-.55203*	-.11566	.48434
ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว	2.63					.43636	1.03636*
รับจ้าง	2.20						.60000*
อื่นๆ**	1.60						

* หมายถึง คู่ที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

** หมายถึง แม่บ้าน พระ อาชีพอิสระ และมัคคุเทศก์

จากตารางที่ 4.22 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามอาชีพของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายคู่แล้ว พบคู่ที่มีค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน น้อยกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน น้อยกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน น้อยกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับจ้าง

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน น้อยกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน มีค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน น้อยกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน มากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพอื่นๆ หรือ แม่บ้าน พระ อาชีพอิสระ และ มัคคุเทศก์

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน มากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพอื่นๆ หรือ แม่บ้าน พระ อาชีพอิสระ และ มัคคุเทศก์

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มอาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวและอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคนสูงสุด และไม่แตกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพอื่นๆ นักเรียนนักศึกษาและอาชีพรับราชการ มีค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคนไม่แตกต่างกัน และมีค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมรายการน้อยที่สุด

H_0 : ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน ที่แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

$$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4 = \mu_5 = \mu_6$$

H_1 : มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน

โดยที่ μ_i แทนค่าเฉลี่ยระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่มีอาชีพกลุ่มที่ i , $i = 1, 2, 3, 4, 5$ และ 6

ตารางที่ 4.23

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน จำแนกตามอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	p-Value
นักเรียน/นักศึกษา	173	28.52	14.426	2.267	.047
รับราชการ	93	32.04	13.457		
พนักงานเอกชน	83	34.45	16.472		
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	11	31.81	9.816		
รับจ้าง	30	31.00	11.700		
อื่นๆ	10	26.50	14..539		

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.23 พบว่า $F = 2.267$ และค่า $P\text{-Value} = 0.047$ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 ดังนั้น สมมติฐานทางการวิจัยเป็นจริง นั่นคือ ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน ที่แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่ โดยต้องการทดสอบว่า มีอาชีพคู่ใดที่มีระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน แตกต่างกันบ้าง จึงทำการทดสอบต่อด้วยการ

เปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test ดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24
แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระยะเวลา
ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน จำแนกตามอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง
เป็นรายคู่ โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญ (LSD)

อาชีพของ กลุ่มตัวอย่าง		นักเรียน/ นักศึกษา	รับราชการ	พนักงาน เอกชน	ประกอบ ธุรกิจ ส่วนตัว	รับจ้าง	อื่นๆ
	ค่าเฉลี่ย	28.52	32.04	34.45	31.81	31.00	26.50
นักเรียน/ นักศึกษา	28.52		-3.51700	-5.93182*	-3.29217	-2.47399	2.02601
รับราชการ	32.04			-2.41482	.22483	1.04301	5.54301
พนักงาน เอกชน	34.45				2.63965	3.45783	7.95783
ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว	31.81					-.81818	4.50000
รับจ้าง	31.00						-4.50000
อื่นๆ	26.50						

* หมายถึง คู่ที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

จากตารางที่ 4.24 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามอาชีพของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายคู่แล้ว พบคู่ที่มีค่าเฉลี่ยระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 ดังต่อไปนี้ ประชากรที่มีอาชีพพนักงานเอกชน มีค่าเฉลี่ยระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคนมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา

สมมติฐานย่อย 1.4 ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการคนค้นคน แตกต่างกัน

H_0 : ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน ที่แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

$$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4 = \mu_5$$

H_1 : มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน

โดยที่ μ_i แทนค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่มีรับการศึกษา i , $i = 1, 2, 3, 4$ และ 5

ตารางที่ 4.25

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน จำแนกตามระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	p-Value
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	4	1.50	0.5773	1.557	.185
มัธยมศึกษา	62	1.80	0.8265		
อาชีวศึกษา/อนุปริญญา	42	2.14	0.8715		
ปริญญาตรี	255	1.92	0.8053		
สูงกว่าปริญญาตรี	37	2.08	1.0375		

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.25 พบว่า $F = 1.557$ และค่า $P\text{-Value} = 0.185$ ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ดังนั้น สมมติฐานทางการวิจัยไม่เป็นจริง นั่นคือ ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคนที่ไม่แตกต่างกัน

H_0 : ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน ที่แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

$$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4 = \mu_5$$

H_1 : มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน

โดยที่ μ_i แทนค่าเฉลี่ยระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่รับการศึกษา i , $i = 1, 2, 3, 4$ และ 5

ตารางที่ 4.26

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน จำแนกตามระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	p-Value
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	4	30.00	6.123	1.634	.165
มัธยมศึกษา	62	26.69	2.001		
อาชีวศึกษา/อนุปริญญา	42	32.02	2.280		
ปริญญาตรี	255	31.27	.882		
สูงกว่าปริญญาตรี	37	33.10	2.345		

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.26 พบว่า $F = 1.634$ และค่า $P\text{-Value} = 0.165$ ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ดังนั้น สมมติฐานทางการวิจัยไม่เป็นจริง นั่นคือ ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคนที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อย 1.5 ผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการ คนค้นคน แตกต่างกัน

H_0 : ผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคนที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคนที่แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

$$H_0: p = 0$$

$$H_1: p \neq 0$$

โดยที่ p แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว คือ ค่าเฉลี่ยรายได้ของกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับชมรายการคนค้นคน กับค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน และเนื่องจากการทดสอบสมมติฐานนี้ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.27

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรายได้ กับความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกาเปิดรับชมรายการคนค้นคน (ความถี่ในการเปิดรับชม)		
	r	N	Prob.
ค่าเฉลี่ยรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง	.182	348	.001

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.27 พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .182 และค่า Prob. = .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 ดังนั้น สมมติฐานทางการวิจัยเป็นจริง นั่นคือผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมกาเปิดรับชมรายการคนค้นคน ที่แตกต่างกัน

จึงสามารถสรุปได้ว่า รายได้ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับ ความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน นั่นคือ ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีรายได้มากก็จะมีความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน มากตามไปด้วย

H_0 : ผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน ที่แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

$$H_0: p = 0$$

$$H_1: p \neq 0$$

โดยที่ p แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว คือ ค่าเฉลี่ยรายได้ของกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับชมรายการคนค้นคน กับค่าเฉลี่ยระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน และเนื่องจากการทดสอบสมมติฐานนี้ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.28
แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรายได้ กับระยะเวลา
ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน (ระยะเวลาในการเปิดรับชม)		
	r	N	Prob.
ค่าเฉลี่ยรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง	.134	348	.012

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.28 พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .134 และค่า Prob. = .012 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 ดังนั้น สมมติฐานทางการวิจัยเป็นจริง นั่นคือ ผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคนที่แตกต่างกัน

จึงสามารถสรุปได้ว่า รายได้ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับ ระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน นั่นคือ ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีรายได้มาก ก็จะมีระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคนมากตามไปด้วย

สมมติฐานข้อที่ 2 กลุ่มผู้รับชม ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน ที่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อย 2.1 ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน ที่แตกต่างกัน

H_0 : ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน ที่แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$$

โดยที่ μ_1 แทนค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคนของเพศชาย

μ_2 แทนค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคนของเพศหญิง

ตารางที่ 4.29

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน

ระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	T-VALUE	Sig. (2-Tail)
ชาย	152	3.72	0.493	-0.489	0.625
หญิง	248	3.74	0.455		

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.29 พบว่า ค่า Sig. (2-Tail) = 0.625 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ดังนั้น สมมติฐานทางการวิจัยไม่เป็นจริง นั่นคือ ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อย 2.2 ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน ที่แตกต่างกัน

H_0 : ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน ที่แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

$$H_0: p = 0$$

$$H_1: p \neq 0$$

โดยที่ p แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว คือ ค่าเฉลี่ยอายุของกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับชมรายการคนค้นคน กับค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน และเนื่องจากการทดสอบสมมติฐานนี้ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.30

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน		
	r	N	Prob.
ค่าเฉลี่ยอายุของกลุ่มตัวอย่าง	-.025	400	.623

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.30 พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = -.025 และค่า Prob. = .623 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ดังนั้น สมมติฐานทางการวิจัยไม่เป็นจริง นั่นคือ ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคนที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อย 2.3 ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน ที่แตกต่างกัน

H_0 : ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคนที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคนที่แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

$$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4 = \mu_5 = \mu_6$$

H_1 : มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน

โดยที่ μ_i แทนค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่มีอาชีพกลุ่มที่ i , $i = 1, 2, 3, 4, 5$ และ 6

ตารางที่ 4.31

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ

ต่อรายการคนค้นคน จำแนกตามอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	p-Value
นักเรียน/นักศึกษา	173	3.76	0.447	0.887	0.490
รับราชการ	93	3.71	0.531		
พนักงานเอกชน	83	3.70	0.425		
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	11	3.95	0.562		
รับจ้าง	30	3.66	0.444		
อื่นๆ	10	3.83	0.571		

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.31 พบว่า $F = 0.887$ และค่า $P\text{-Value} = 0.490$ ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ดังนั้น สมมติฐานทางการวิจัยไม่เป็นจริง นั่นคือ ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคนที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อย 2.4 ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน ที่แตกต่างกัน

H_0 : ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน ที่แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

$$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4 = \mu_5$$

H_1 : มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน

โดยที่ μ_i แทนค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่มีการศึกษา i , $i = 1, 2, 3, 4$ และ 5

ตารางที่ 4.32

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ

ต่อรายการคนค้นคนจำแนกตามระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	p- Value
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	4	3.27	0.339	5.173	.000
มัธยมศึกษา	62	3.61	0.524		
อาชีวศึกษา/อนุปริญญา	42	3.67	0.514		
ปริญญาตรี	255	3.75	0.437		
สูงกว่าปริญญาตรี	37	3.98	0.442		

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.32 พบว่า $F = 5.173$ และค่า $P\text{-Value} = 0.000$ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 ดังนั้น สมมติฐานทางการวิจัยเป็นจริง นั่นคือ ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน ที่แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคนของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่ โดยต้องการทดสอบว่า มีระดับการศึกษา คู่ไหนที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงทำการทดสอบด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test ดังตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33

แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ

ต่อรายการคนค้นคน โดยจำแนกตามระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

เป็นรายคู่ โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญ (LSD)

ระดับ การศึกษา ของ กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ประถมศึกษา หรือต่ำกว่า	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา อนุปริญญา	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
		3.27	3.61	3.67	3.75	3.98
ประถมศึกษา หรือต่ำกว่า	3.27		-.33833	-.40193	-.47951*	-.71461*
มัธยมศึกษา	3.61			-.06360	-.14118*	-.37628*
อาชีวศึกษา / อนุปริญญา	3.67				-.07758	-.31268*
ปริญญาตรี	3.75					.23510*
สูงกว่า ปริญญาตรี	3.98					

* หมายถึง คู่ที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

จากตารางที่ 4.33 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคนของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่แล้ว พบคู่ที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับอาชีวศึกษา / อนุปริญญา มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มระดับการศึกษาแล้ว จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างทุกระดับการศึกษามีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคนในระดับสูง และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคนมากที่สุด ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคนน้อยที่สุด

สมมติฐานย่อย 2.5 ผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน ที่แตกต่างกัน

H_0 : ผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคนที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคนที่แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

$$H_0: p = 0$$

$$H_1: p \neq 0$$

โดยที่ p แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว คือ ค่าเฉลี่ยรายได้ของกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับชมรายการคนค้นคน กับค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน และเนื่องจากการทดสอบสมมติฐานนี้ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.34

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรายได้ กับความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน		
	r	N	Prob.
ค่าเฉลี่ยรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง	.092	348	.087

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.34 พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .092 และค่า Prob. = .087 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ดังนั้น สมมติฐานทางการวิจัยไม่เป็นจริง นั่นคือ ผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคนที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 กลุ่มผู้รับชม ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อรายการคนค้นคน ที่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อย 3.1 ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อรายการคนค้นคนแตกต่างกัน

H_0 : ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อรายการคนค้นคนที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อรายการคนค้นคน ที่แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

$H_0: \mu_1 = \mu_2$

$H_1: \mu_1 \neq \mu_2$

โดยที่ μ_1 แทนค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อรายการคนค้นคนของเพศชาย

μ_2 แทนค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อรายการคนค้นคนของเพศหญิง

ตารางที่ 4.35

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อรายการคนค้นคน
ระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	T-VALUE	Sig. (2-Tail)
ชาย	152	3.83	0.489	-1.047	0.296
หญิง	248	3.88	0.421		

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.35 พบว่า ค่า Sig. (2-Tail) = 0.296 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ดังนั้น สมมติฐานทางการวิจัยไม่เป็นจริง นั่นคือ ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อรายการคนค้นคน ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อย 3.2 ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อรายการคนค้นคนแตกต่างกัน

H_0 : ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อรายการคนค้นคน ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อรายการคนค้นคน ที่แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

$H_0: p = 0$

$H_1: p \neq 0$

โดยที่ p แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว คือ ค่าเฉลี่ยอายุของกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับชมรายการคนค้นคน กับค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อรายการคนค้นคน และเนื่องจากการทดสอบสมมติฐานนี้ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.36

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับทัศนคติต่อรายการคนค้นคน

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อรายการคนค้นคน		
	r	N	Prob.
ค่าเฉลี่ยอายุของกลุ่มตัวอย่าง	.024	400	.631

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.36 พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $= .024$ และค่า Prob. $= .631$ ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ดังนั้น สมมติฐานทางการวิจัยไม่เป็นจริง นั่นคือ ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อรายการคนค้นคน ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อย 3.3 ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อรายการคนค้นคนแตกต่างกัน

H_0 : ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อรายการคนค้นคน ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อรายการคนค้นคน ที่แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4 = \mu_5 = \mu_6$

H_1 : มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน

โดยที่ μ_i แทนค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อรายการคนค้นคนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่มีอาชีพกลุ่มที่ i , $i = 1, 2, 3, 4, 5$ และ 6

ตารางที่ 4.37

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทัศนคติ

ต่อรายการคนค้นคน จำแนกตามอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	p-Value
นักเรียน/นักศึกษา	173	3.87	0.463	1.065	0.379
รับราชการ	93	3.80	0.469		
พนักงานเอกชน	83	3.86	0.413		
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	11	4.11	0.448		
รับจ้าง	30	3.90	0.377		
อื่นๆ	10	3.86	0.440		

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.37 พบว่า $F = 1.065$ และค่า $P\text{-Value} = 0.379$ ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ดังนั้น สมมติฐานทางการวิจัยไม่เป็นจริง นั่นคือ ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อรายการคนค้นคน ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อย 3.4 ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อรายการคนค้นคน
คนค้นคน แตกต่างกัน

H_0 : ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อรายการคนค้นคน
ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อรายการคนค้นคน
ที่แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

$$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4 = \mu_5$$

H_1 : มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน

โดยที่ μ_i แทนค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อรายการคนค้นคนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่มีรับ
การศึกษา i , $i = 1, 2, 3, 4$ และ 5

ตารางที่ 4.38

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อรายการคนค้นคน
จำแนกตามระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	p-Value
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	4	3.84	0.362	1.688	0.152
มัธยมศึกษา	62	3.77	0.499		
อาชีวศึกษา/อนุปริญญา	42	3.82	0.429		
ปริญญาตรี	255	3.87	0.437		
สูงกว่าปริญญาตรี	37	4.00	0.445		

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.38 พบว่า $F = 1.729$ และค่า $P\text{-Value} = 0.143$
ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ดังนั้น สมมติฐานทางการวิจัยไม่เป็นจริง
นั่นคือ ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อรายการคนค้นคน ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อย 3.5 ผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อรายการคนค้นคนแตกต่างกัน

H_0 : ผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อรายการคนค้นคน ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อรายการคนค้นคนที่แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

$$H_0: p = 0$$

$$H_1: p \neq 0$$

โดยที่ p แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว คือ ค่าเฉลี่ยรายได้ของกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับชมรายการคนค้นคน กับค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อรายการคนค้นคน และเนื่องจากการทดสอบสมมติฐานนี้ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.39

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรายได้ กับทัศนคติต่อรายการคนค้นคน

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อรายการคนค้นคน		
	r	N	Prob.
ค่าเฉลี่ยรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง	.071	348	.185

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.39 พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .071 และค่า Prob. = .185 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ดังนั้น สมมติฐานทางการวิจัยไม่เป็นจริง นั่นคือ ผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อรายการคนค้นคน ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 4 พฤติกรรมการเปิดรับรายการคนค้นคน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อรายการคนค้นคน

*หมายเหตุ: โดยพฤติกรรมการเปิดรับ คือ ความถี่ในการเปิดรับชม และระยะเวลาในการเปิดรับชม

H_0 : ความถี่ในการเปิดรับรายการคนค้นคน ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อรายการคนค้นคน

H_1 : ความถี่ในการเปิดรับรายการคนค้นคน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อรายการคนค้นคน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

$$H_0: p = 0$$

$$H_1: p \neq 0$$

โดยที่ p แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว คือ ค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน กับค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อรายการคนค้นคน และเนื่องจากการทดสอบสมมติฐานนี้ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.40

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการคนค้นคน (ความถี่ในการเปิดรับชม) กับทัศนคติต่อรายการคนค้นคน

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อรายการคนค้นคน		
	r	N	Prob.
ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการคนค้นคน (ความถี่ในการเปิดรับชม)	.174	400	.000

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.40 พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .174 และค่า Prob. = .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 ดังนั้น สมมติฐานทาง การวิจัยเป็นจริง นั่นคือ ความถี่ในการเปิดรับรายการคนค้นคน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อรายการคนค้นคน

จึงสามารถสรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับรายการคนค้นคนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับ ค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อรายการคนค้นคน นั่นคือ ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการ

เปิดรับรายการคนค้นคนมากขึ้น ก็จะมีทัศนคติที่ดี ต่อรายการคนค้นคนมากขึ้นตามไปด้วย อย่างมีนัยสำคัญ

H_0 : ระยะเวลาในการเปิดรับรายการคนค้นคน ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อรายการคนค้นคน

H_1 : ระยะเวลาในการเปิดรับรายการคนค้นคน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อรายการคนค้นคน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

$$H_0 : p = 0$$

$$H_1 : p \neq 0$$

โดยที่ p แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว คือ ค่าเฉลี่ยระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคนค้นคน กับค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อรายการคนค้นคน และเนื่องจากการทดสอบสมมติฐานนี้ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.41

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม的开รับชมรายการคนค้นคน (ระยะเวลาในการเปิดรับชม) กับทัศนคติต่อรายการคนค้นคน

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อรายการคนค้นคน		
	r	N	Prob.
ค่าเฉลี่ยพฤติกรรม的开รับชมรายการคนค้นคน (ระยะเวลาในการเปิดรับชม)	.172	400	.001

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.41 พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .172 และค่า Prob. = .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 ดังนั้น สมมติฐานทาง การวิจัยเป็นจริง นั่นคือ ระยะเวลาในการเปิดรับรายการคนค้นคน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อรายการคนค้นคน

จึงสามารถสรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยระยะเวลาในการเปิดรับรายการคนค้นคนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับ ค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อรายการคนค้นคน นั่นคือ ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาการเปิดรับรายการคนค้นคนมากขึ้น ก็จะมีทัศนคติที่ดี ต่อรายการคนค้นคนมากขึ้นตามไปด้วย อย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานข้อที่ 5 ความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน มีความสัมพันธ์กับ ทศนคติต่อรายการคนค้นคน

H_0 : ความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน ไม่มีความสัมพันธ์กับ ทศนคติต่อรายการคนค้นคน

H_1 : ความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน มีความสัมพันธ์กับ ทศนคติต่อรายการคนค้นคน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

$$H_0: p = 0$$

$$H_1: p \neq 0$$

โดยที่ p แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว คือ ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน กับค่าเฉลี่ยทศนคติต่อรายการคนค้นคน และเนื่องจากการทดสอบสมมติฐานนี้ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.42

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน
กับทศนคติต่อรายการคนค้นคน

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยทศนคติต่อรายการคนค้นคน		
	r	N	Prob.
ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน	.738	400	.000

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.42 พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .738 และค่า Prob. = .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 ดังนั้น สมมติฐานทางสถิติเป็นจริง นั่นคือ ความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน มีความสัมพันธ์กับ ทศนคติต่อรายการคนค้นคน

จึงสามารถสรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับ ค่าเฉลี่ยทศนคติต่อรายการคนค้นคน นั่นคือ ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อรายการคนค้นคน มากก็จะมีทศนคติที่ดี ต่อรายการคนค้นคน มากตามไปด้วย อย่างมีนัยสำคัญ

ส่วนที่ 7
ข้อเสนอแนะ

ตารางที่ 4.43

แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อเสนอแนะ
ด้านเนื้อหาของรายการคนค้นคน

ด้าน	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
เนื้อหา	- มีเนื้อหาสาระ เหมาะสมดีแล้ว	25	58.0
	- เนื้อหาสะท้อนชีวิตที่หลากหลายดี และมีประโยชน์	11	25.5
	- เนื้อหาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	1	2.5
	- ติดตามความเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตของ คนต้นเรื่อง ที่ได้นำเสนอไปแล้ว	3	7.0
	- เพิ่มเนื้อหาในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลที่มีชื่อเสียง หรือประสบความสำเร็จในชีวิต	3	7.0
รวม		43	100

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.43 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เขียนข้อเสนอแนะด้านเนื้อหา รายการในแบบสอบถาม นั้นมีจำนวน 43 คน ส่วนใหญ่เสนอแนะว่ามีเนื้อหาสาระ เหมาะสมดีแล้ว จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 รองลงมาคือเนื้อหาสะท้อนชีวิตที่หลากหลายดี และมีประโยชน์ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ส่วน ติดตามความเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตของ คนต้นเรื่อง ที่ได้นำเสนอไปแล้ว และเพิ่มเนื้อหาในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลที่มีชื่อเสียง หรือประสบความสำเร็จในชีวิต มีจำนวนคนที่ตอบเท่ากันคือ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 และเนื้อหาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

ตารางที่ 4.44

แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อเสนอแนะ

ด้านรูปแบบการนำเสนอของรายการคนค้นคน

ด้าน	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
รูปแบบ การนำเสนอ	- เหมาะสมและดีอยู่แล้ว ไม่ต้องปรับปรุง	21	80.0
	- น่าจะกระชับมากกว่านี้	3	12.0
	- ควรให้มีการโหวดให้คะแนน หรือมีการลงคะแนน เลือกว่า คนต้นเรื่อง คนใด ที่ได้รับความนิยม และ ได้รับความสนใจมากที่สุดในแต่ละเดือน	1	4.0
	- มีการเขียนคำบรรยายภาษาอังกฤษ (Sub Title) เพื่อให้คนที่เป็นชาวต่างชาติ ได้สามารถรับชม และมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ	1	4.0
รวม		26	100

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.44 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เขียนข้อเสนอแนะด้านรูปแบบการนำเสนอของรายการในแบบสอบถาม นั้นมีจำนวน 26 คน ส่วนใหญ่เสนอแนะว่ารูปแบบการนำเสนอเหมาะสมและดีอยู่แล้วไม่ต้องปรับปรุง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมาคือน่าจะกระชับมากกว่านี้ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 และในส่วน ควรให้มีการโหวดให้คะแนน หรือมีการลงคะแนนเลือกว่า คนต้นเรื่อง คนใด ที่ได้รับความนิยม และได้รับความสนใจมากที่สุดในแต่ละเดือน และมีการเขียนคำบรรยายภาษาอังกฤษ (Sub Title) เพื่อให้คนที่เป็นชาวต่างชาติ ได้สามารถรับชม และมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ มีจำนวนผู้ตอบเท่ากันคือ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0

ตารางที่ 4.45
แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อเสนอแนะ
ด้านผู้ดำเนินรายการคนคันคน

ด้าน	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ดำเนิน รายการ	- เหมาะสมและดีอยู่แล้ว	22	69.0
	- มีความรู้ความสามารถในการจัดรายการดี	1	3.5
	- พิธีกรแต่งการหรือบุคลิกภาพ ไม่ค่อยเหมาะสม (ใส่หมวก มีเครา)	2	6.5
	- ควรแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อยกว่านี้ คือไม่ใส่หมวก หรือแว่นตา	1	3.5
	- ไม่หล่อ	1	3.5
	- อยากให้มีพิธีกรคนเดียว	1	3.5
	- เพศ และวัย เหมาะสม	1	3.5
	- เพิ่มจำนวนผู้ดำเนินรายการที่เป็นผู้หญิง เพื่อให้เหมาะสมกับ คนต้นเรื่อง	1	3.5
	- คำพูด อักขระ ให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทยให้ชัดเจนกว่านี้ และควรจะใช้คำพูดที่สื่อความหมายให้เข้าใจได้ง่ายๆ เนื่องจากมีการใช้คำพูดที่สละสลวยมากเกินไป	1	3.5
รวม		31	100

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.45 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เขียนข้อเสนอแนะด้านผู้ดำเนินรายการในแบบสอบถาม นั้นมีจำนวน 31 คน ส่วนใหญ่เสนอแนะว่าเหมาะสมดีอยู่แล้ว จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 69.0 รองลงมา พิธีกรแต่งการหรือบุคลิกภาพ ไม่ค่อยเหมาะสม (ใส่หมวก มีเครา) จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ในส่วนข้อเสนอแนะที่เหลืออีก 7 ข้อ คือ มีความรู้ความสามารถในการจัดรายการดี ควรแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อยกว่านี้ คือไม่ใส่หมวก หรือแว่นตา ไม่หล่อ อยากให้มีพิธีกรคนเดียว เพศ และวัย เหมาะสม เพิ่มจำนวนผู้ดำเนินรายการที่เป็นผู้หญิง เพื่อให้เหมาะสมกับ คนต้นเรื่อง และคำพูด อักขระ ให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย

ให้ชัดเจนกว่านี้ และควรจะใช้คำพูดที่สื่อความหมายให้เข้าใจได้ง่ายๆ เนื่องจากมีการใช้คำพูดที่สละสลวยมากเกินไป มีจำนวนผู้ตอบเท่ากันคือ 1 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 3.5

ตารางที่ 4.46

แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อเสนอแนะ
ด้านตารางการออกอากาศของรายการคนค้นคน

ด้าน	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
ตารางการออกอากาศ	- เหมาะสมดี	9	24.0
	- ให้เปลี่ยนวันออกอากาศให้เป็นวันศุกร์ วันเสาร์ หรืออาทิตย์	10	27.0
	- ควรจะมีการออกอากาศให้มากขึ้นกว่าเดิม	2	5.5
	- ให้เปลี่ยนเวลาออกอากาศให้เป็นตอนกลางวัน	3	8.0
	- ควรจะเปลี่ยนเวลาออกอากาศให้เป็นเวลา 21.00-22.00 น.	6	16.5
	- ดึกเกินไป	6	16.5
	- ขยายระยะเวลาเป็น 1 ชั่วโมงครึ่ง	1	2.5
รวม		37	100

จากผลการวิจัยในตารางที่ 4.46 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เขียนข้อเสนอแนะด้านตารางการออกอากาศในแบบสอบถามนั้น มีจำนวน 37 คน ส่วนใหญ่เสนอแนะให้เปลี่ยนวันออกอากาศให้เป็นวันศุกร์ วันเสาร์ หรืออาทิตย์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 รองลงมาเสนอแนะว่ามีความเหมาะสมดีในตารางการออกอากาศ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 ควรจะเปลี่ยนเวลาออกอากาศให้เป็นเวลา 21.00-22.00 น. และเวลาออกอากาศดึกเกินไป มีจำนวนเท่ากัน คือ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 ส่วนให้เปลี่ยนเวลาออกอากาศให้เป็นตอนกลางวัน ควรจะมีการออกอากาศให้มากขึ้นกว่าเดิม และขยายระยะเวลาเป็น 1 ชั่วโมงครึ่ง มีจำนวน 3, 2 และ 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 8.0, 5.5 และ 2.5 ตามลำดับ